

* * *

Небето вече не е тъй ясно и синьо, както по-рано. Отъ сѣверъ все по-често се задаватъ облаци и покриватъ цѣлото небе. Тъмно и мрачно е небето.

Слънчевитѣ лъчи тъй силно не грѣятъ. Листата на дърветата почватъ да жълтѣятъ. Едно по-едно отъ вѣтъра люшкани тѣ съ тихъ шумъ и съ скръбъ запоена, на земята падатъ и я съ нова листена постелка покриватъ.

Вѣтрътъ започва да духа начесто, отъ врѣме на врѣме почва дъждъ да вали, до като най-сетнѣ се закрати и по цѣли дни и нощи той тихичко си рѣмони.

Топлитѣ дни вече не се вѣстияватъ. Студенитѣ дни на често почнаха да се явяватъ. Птицитѣ отлетѣха. Овошкитѣ узрѣха. и се обраха. Листата окапахъ. Дърветата оголѣха. На никждѣ вече нѣма радостъ, нигдѣ веселба! Всичко се приготвя да посрѣщне новата, съ снѣжна, бѣла прѣмяна, гостенка -- зимата.

